

PROBLÉMY NA ŠUMAVĚ

A JINÉ PŘÍBĚHY

KAREL SYCHRA

ILUSTROVALA
NIKOLA
TILGNEROVÁ

Problémy na Šumavě a jiné příběhy

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Karel Sychra
Problémy na Šumavě a jiné příběhy – e-kniha
Copyright © Pointa Publishing s.r.o., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

PROBLÉMY NA ŠUMAVĚ A JINÉ PŘÍBĚHY

Karel Sychra

**Ilustrovala
Nikola Tilgnerová**

● ■ **pointa**

Manželce a mým synům.

OBSAH

O jehle a klavíru a jiné anekdoty	7
O stromu, ptáku, prasátku a člověku	17
O třech loupežnících	31
O Šumavousovi	53
Naštvaný duch Jetřich aneb jak víla Lucie ke štěstí přišla	63
O zapomenutém traktůrku	81
Problém ve sluneční soustavě	88

O jehle a klavíru

Tenkrát, když ztroskotal ten zaoceánský parník Západo-indické společnosti, plavaly spolu v Rudém moři klavír a jehla. Klavír se neustále naparoval tím, že bez ustání hrál jakési etudy, sonáty, zkrátka vše, co kdy kdo hrál na jeho klapky...

Takhle to pokračovalo několik týdnů, ve dne v noci...

Jednoho krásného dne, kdy slunce na nebi žhnulo a spalujícími paprsky olizovalo hladinu moře, klavír přestal hrát. S lehkou odmlkou a s pýchou v hlase se zeptal: *„Slyšíš, jehlo, jak překrásně hraji?“*

A jehla s metalurgicky slitinovým klidem odpověděla: *„Ne, natekla mi do ucha voda!“*

Ze života zvířat

Had jede na kole, jde okolo ježek a ptá se:

„Ahoj hade, jak to, že jezdíš na kole?“

„Proč né? Co ti vadí?“ odpověděl had.

„Vždyť přece nemáš nohy!“

„Aá joó!“

Bum!

Ježek prosí hada: *Hade, nebuď na mne naštvanej. Pojď, budeme zase kámoši!*

„Né, ne! Ty se mi zase budeš smát, že nemám nohy!“

„Nebudu, věř mi, ruku na to...“

Zajíc sedí na pařezu a brousí si dráčky. Jde kolem liška a ptá se: „Čau zajíci, co tady děláš?“

„Brousím si drápy na medvěda,“ odpoví.

„Tak já raději půjdu,“ řekne liška a zdrhne.

Jde kolem vlk a ptá se: „Čau zajíci, co tady děláš?“

„Brousím si drápy na medvěda.“

„Hmm, tak jo,“ a raději zdrhne.

Jde kolem medvěd a ptá se: „Brum, brum, zajíci! Co tady děláš?“

„Ahoj, ahoj, medvídku, ále, piluju si dráčky a ke-ke-kecám a kecám...“

Sedí vrána na stromě, naparuje se a machruje. Jde okolo zajíc a povídá: „Nazdar vráno, co tam děláš?”

„Nevidíš, zajíci? Machruju!”

„Můžu machrovat s tebou?” zeptal se zajíc a vrána mu odpověděla: „Když myslíš, že na to máš?!”

A zajíc se vyšplhal vysoko na strom za vránou.

Šla okolo liška a všimla si dvou společníků v koruně stromu, vysoko ve větvích. Nedalo jí to a zeptala se: „Vráno a zajíci, co tam děláte?”

„Machrujeme!” odpověděli skoro dvojhlasně.

„Mohu s vámi...?” zeptala se liška.

A vrána odpověděla: „Když myslíš, že na to máš!”

Vysoko v koruně stromu na větvi seděli vrána, zajíc a liška. Shodou okolností šel kolem medvěd a okamžitě si jich všiml. „*Brum, vráno, zajíci a liško, co tam nahoře děláte?*“ zeptal se.

„*Nevidíš, medvěde, machrujeme, ha!*“ odpověděl tentokrát zajíc.

„*A mohl bych nahoře machrovat s vámi?*“

„*Nevím, medvěde, zdali na to máš, ale jak myslíš!*“ krákala vrána.

A medvěd neváhal a drápal se nahoru, až třísky létaly. Když se tam konečně vydrápal a sedl si na větev vedle lišky, zajíce a vrány, větev udělala křup, rup, rup! A všichni, medvěd, liška, a dokonce i zajíc, letěli za zvířecího řevu k zemi. Jen vrána nad nimi třepotala křídly, a když dopadli, s výsměchem v zobáku krákala: „*Krrráá, vidíte, já vám to říkala, když nemáte křídla, tak nemáte machrrrovat!*“